

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXILU

ROČNÍK IV.

ČÍSLO
1976 4

PROSINEC

VESELÉ VÁNOCE
A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK

Milí bratři a sestry,

do vánoční nálady se hodí zamyšlení nad l á s k o u k b l i ž -
n í m u . Kdo je bližní, to je vysvětleno v podobenství o milosrd-
ném Samaritánu : Loupežníci přizabijí v pustině Žida, jdou kolem
po sobě tři rabíni a nechají ho ležet. Až přijde Samaritán, tedy
příslušník nepřátelského národa a pomůže. Nprověřuje, nezkoumá,
ale rychle jedná. Tedy zářný příklad pro nás skauty.

Řekl bych, že 4.bod našeho zákona '... je bratrem každé-
ho skauta ..' se dost dodržuje. V oddílech i na táborech je dobrý,
kamarádský duch, pomáháme si. Ba jsme i přáteli lidí dobré vůle.
Tam to ale není tak strašně těžké. Třeba jim jen oplácíme jejich
dobrou vůli.

Ale jak je to u lidí, c jejichž dobré vůli se dá s úspě-
chem pochybovat ? Tam je to těžší, že ? A to je právě obsahem 3.bo-
du zákona : je prospěšný a pomáhá j i n ý m . A já myslím, že ten-
hle bod nám trochu pokulhává za ostatním. Máme vztah k přírodě, lec-
cos si už ukutíme, umíme zábavné hry a je nám mezi sebou dobře. A-
le je všem lidem dobře ?

Pozorujme třeba švýcarské skauty. Něco ze skautského ře-
mesla třeba neumí jako my, ale pomoc druhému je podstatnou částí
jejich činnosti. Buď vybírají na Zimní pomoc nebo sbírají staré
šaty pro postižené zemětřesením či se starají o oddíl skautů-mrzáč-
ků. Dobře, řeknete, rozdílná výchova prostředím : zde po generace
vedení k dobročinnosti, u nás doma neopak soukromá dobročinnost vy-
mýcena : o postiženého ať se stará stát ; podle zákona mraveniště
či úlu. Stupně vývoje : polidštění opice, odlidštění člověka, člo-
věk člověku vlkem. Ale ani v předkomunistickém období nebyla cha-
rita ve skautingu u nás příliš zdůrazňována. Dost jsme si hráli na
vlastním písčku.

Nemyslím, že to máme dělat stejným způsobem jako naši
tuzemští kolegáčkové, kteří mají pro to spíše předpoklady - patří
mezi místní spolky a očekává se to od nich. Naší vynalézavosti se
se meze nekladou : vystopovat postiženého, osamoceného. A pak vy-
klepat koberec, dotáhnout nákup, počkat u mimina a vím já co všech-
no. Sólo či s družinou, oddílem. Možná, že vám brzo dáme hmatatel-
ný tip : drahý lék pro skautíka dc vlasti.

..Teď ale už p o ž e h n a n é v á n o c e !

S v a t o p l u k a j e h o s y n o v é. /Podle A.Sedláčka/

Moravský kníže Svatopluk byl vynikající panovník. Vládl nad mocnou říší Velkomoravskou. Se svými sousedy žil v míru. V Čechách byl tehdy knížetem Bořivoj.

Když byl stár, cítil, že umře brzy. Zavolal k sobě své tři syny. Rozděлил jim svou říši. Nejstaršímu Mojzímu přikázal, aby opatroval celou zemi. Přál si, aby jeho synové žili v lásce. Aby se nehádlali. Aby nebyli jeden proti druhému. Aby si společně pomáhali.

Jak je důležité, aby jeden druhého podporoval, to jim ukázal Svatopluk na příkladě. Dal přinést tři silné pruty. Svázal je dohromady. Potom kázal nejstaršímu synovi, aby je zlomil. Když se mu to nepodařilo, dal svazek druhému synovi. Tomu se to také nepodařilo. Ani třetí syn to nadokázal. Pak dal Svatopluk každému synovi po jednom prutu. Každý prut snadno zlomil. A tu Svatopluk vážně promluvil:

"Moji synové! Jestli zůstanete spojeni v lásce a svornosti, vaši nepřátelé vás nikdy nepřemohou. Zůstanete-li každý osamocen jako ten prut, nepřátelé vás snadno zahubí a vaši říši zničí."

Svatopluk brzy na to zemřel. Jeho synové zapoměli, co jim otec přikázal. Nebyli svorní a nepomáhali si. Nepřátelé šli proti nim. Válčili s nimi a v těch bojích byla říše Velkomoravská zničena.

IV. VÝROČNÍ VELESEZENÍ EVROPSKÝCH VODCŮ A ČINOVNÍKŮ se konalo ve dnech 27. a 28.11.76 v Rüsselsheimu v NSR. Byly schváleny stanovy, stupně skautské zdatnosti, ošborcky, prohovořeno označení, kroje, tábory 1977, skautská edice, informování veřejnosti a skautský tisk, přičemž byla věnována velká pozornost Tam-tamu a Lucerničce.

ODBORKA PRO VLČATA A SVĚTLUŠKY ODBORKA PRO VLČATA A SVĚTLUŠKY

Sběratel.

Má sbírku /např. mincí, pohlednic, pošt. známek, odznaků, zápalkových nálepek, modelů aut atp./, kterou neustále doplňuje. O sbíraných předmětech má dostatečné znalosti /př.: při sbírce pohlednic s motivy psů zná rasy těchto, jejich životosprávu, původ atd./, které neustále prohlubuje. Sbírkou má systematicky rozdělenou.

Rozloučil jsem se se sestřilou u starých baráků, kde na ni čekala hubená holka s ořínou a na mne tlustý kluk. Řekl, že se jmenuje Buchta a vedl mě mezi baráky k lesu. Obratně se vyhýbal kalužím, obdivoval jsem ho, jak mrštně skákal. Řekl, že Buchta je jeho skautské jméno a po čase si vyberu také jiné jméno nebo mi kluci jméno dají. Lepší je si vybrat, protože by mi pak mohli říkat třebaš Nemotora. Narážel na to, že jsem byl pocákaný od bláta.

Zavedl mě do dřevěné místnosti, kde bylo plno kluků asi tak starých jako já. Stěny byly ozdobeny různými obrázky, uprostřed visela skautská vlajka, vřadu byly věšáky a na nich široké skautské klobouky.

"To je náš nový kamarád," postrčil mě Buchta dopředu tak silně, že jsem div neporazil stůl.

Přestavil jsem se. Nejdříve mi podal levici vysoký skaut, který vypadal jako filmový herec z westernu. Najednou vřadu něco blesklo.

"To nic," povídá filmový herec chlácholivě, "náš Fotka dělá snímek do skautského alba. I pro tebe, jestli ovšem mezi námi zůstaneš."

"Pokud je na mně, jasný!" řekl jsem pevně. Filmový herec mě poklepal na rameno a řekl, že je vedoucím této smečky a jmenuje se bratr Lišák.

"Protože je chytrý," řekl jeden mrňavý skaut a představil se: "Jsem Muchomůrka!"

"Protože je jedovatý," dodal skaut s jízvou na tváři: "Já jsem Malér!"

"Protože má pořád obtíže," povídá další: "Mně říkají Pytlík."

"Protože nosí v pytlíku různé kameny. Chce být geologem. Já jsem Raketa."

"Na toho si dej pozor! Je hrozně výbušný a když se naštvě, zrudne jako krocán. Mně dali kluci jméno Fousek."

"Koukal se jednou do zrcadla, jestli mu už rostou vousy."

Všechny jsem si nezapamatoval, ale tohohle kluka ano, protože měl na bradavice u nosu světlý, dlouhý chlup. A ještě jednoho, kterému říkali Stopař a byl mi na první pohled sympatický. Sedl jsem si k němu.

Kluci měli před sebou notesy a kreslili do nich morzeovky značky. To jsou prostě značky na telegrafování - což každý ví. Ale proč se je učí?

Bratr Lišák uhádnul mé myšlenky. "Proč se je učíme? Abychom se spolu domluvi-

li když nechceme, aby nám někdo rozuměl. Můžeme je pískat. Malére!"
Malér zapískal strašně rychle řadu zvuků.

"Kdo tomu rozumí?"

Kluci se dívali jeden na druhého, ale nikdo z nich tomu nerozuměl.

"Ještě jednou!"

Tentokrát jsem našpicoval uši. Táta nás učil morseovce už dávno. Schoval v lese hrušku nebo kus čokolády a pak zapískal morseovkou, kde je to schované. To je jasný, že jsme se s Mášou předháněli, kdo se morseovce lépe naučí, aby našel čokoládu dříve než ten druhý. Doma jí zase táta vyťukával na hrnc nebo na stůl. I maminka se jí naučila a měli jsme z toho často legraci.
Malér znovu zapískal.

Vyskočil jsem a šel ke krabici v koutě. Vytáhl jsem z ní pytlík bonbonů. Všichni užasle koukali, jen bratr Lišák se smál a Malér byl z toho celý pryč, že já, nováček, jsem mu hned rozuměl. Kluci mě chválili, Lišák také, byl jsem trochu hrdý.

Ovšem když jsme nechali morseovku a měli jsme vypravovat něco z dějin skautingu, nevěděl jsem skoro nic. Jen kdy založil ten lord nebo sir Baden Powel skaut. Kluci věděli, že v naší vlasti jej založil A.B.Svojsík. Že jako skaut žil americký spisovatel E.T.Seaton a napsal hromadu knížek o přírodě, které jsou pro skauta moc užitečné. Bratr Lišák mi hned jednu půjčil.

Potom jsme se učili vázat uzly. Byl jsem dost nešikovný, ale dva jsem se přece naučil

Ani jsem si nevšimnul, že kluci rozsvítili petrolejky. Bylo mi líto, když bratr Lišák řekl, abychom už šli domů, po dvou nebo po třech, protože zde to není tuze bezpečné, ale zatím nemůže sehnat jinou místnost. Plížili jsme se jako detektivové ve filmu mezi baráky, což bylo hrozně napínavé.

DO KLUBOVNY A K TÁBORÁKU

LUCERNIČKA

4.

MILÉ SVĚTLUŠKY, MILÁ VĹČATA,

TAK UŽ JE TU 4. ČÍSLO "LUCERNIČKY". ŌMLOUVÁME SE VÁM ŽE JSME MUSELI DNEŠNÍ ČÍSLO OCHUDIT O NĚKTERÉ RUBRIKY S NIMIŽ SE VŠAK JISTĚ SETKÁTE JIŽ ZASE V ČÍSLE PŘÍSTÍM TO VÍTE - MÍSTÁ JE MÁLO.

TROŠKU NÁS MRŽÍ, ŽE NÁM TAK MÁLO PIŠETE. KROMĚ NĚKOLKA STÁLÝCH DOPISOVATELŮ /NA PŘ. MYŠKA, BIGL, PÍDÁLKA/ AN NEVÍME, JESTLI VY OSTATNÍ "LUCERNIČKU" ČTETE A ZDALI SE VÁM LIBÍ ČI NE. SNAD SE POLEPŠÍTE !

ZÁVĚREM VÁM PŘEJEME PĚKNĚ PROŽITÍ VAŠICH VÁNOČNÍCH PŘÁZDNIN, HODNĚ SNĚHU, PĚKNĚ KLOUZÁČKY, BOHATĚHO JEŽÍŠKA A NA SHLEDANOU V ROCE 1977 !

VAŠE REDAKCE.

esem vám noviny,

poslouchejte,

z betlemské krajiny,

pozor dejte;

slyšte je pílĚně

a neomylnĚ,

rozjímejte.

Syna porodila

čistá Panna,

v jesličky vložila

Krista Pána;

jej ovinula,

jej zavinula

plěničkama.

narodil se Kristus Pán,
veselme se,
z růže kvítek vykvet nám,
radujme se.

Z života čistého,
z rodu královského,
nám, nám narodil se.

Jenž prorokován jest,
veselme se,
ten na svět poslán jest,
radujme se.

Z života čistého,
z rodu královského,
nám, nám narodil se.

Jsme-li v přírodě, mohou nám i stopy zvířat poskytnout zajímavou hru. Je to hra, kterou můžeš hrát sám, nemáš-li společníka, i s kamarádem či ve skupině.

Jak se hraje a o co? Spatříš nějakou zvířecí stopu: zkus ji sledovat a vyčíst z ní co možná nejvíce o tom, co sledované zvíře dělalo (např. pilo, hrabalo, vyhřívalo se na slunci, je-li to velký a těžký kus na svůj druh, bylo-li zvíře zraněné — kulhalo apod.). Jsme-li dva nebo několik, sledujeme stopu po sobě. Na lísteček každý zapisuje, co cestou ze stopy vyčte; nedokáže-li stopu dál sledovat, označí toto místo nenápadným lístečkem se svým jménem a vrátí se na výchozí místo hry, kde se mu změří čas, který ke stopování potřeboval. Položí na určené místo lísteček (se zápisy), označený svým jménem, a vychází stopovat další hráč.

STEZKOU
 vyčíst o zvířetkách.

- KŮŇ
- KRÁVA
- JELEN
- SRNEC
- KOZLA
- OVCE
- PEŠ
- KOČKA

STOPA ČLOVĚKA

V CHŮZI

V BĚHU

ZAJÍČ

KRALÍK

LIŠKA

KUNA

KAŽDÝ MÁ UŽ
NEJAKOU OD-
BORKU,
JENOM JÁ
POŘAD ŽÁDNOU
NEMÁM!

TO JE NÁPAD -
SLOŽÍM SI ODBORKU
BRUSLAŘE!

BRUSLENÍ PŘECE
NENÍ ŽÁDNÁ,
VĚDA - NAUČÍM
SE TO JAKO
NIC!

JEMINANKU, TEN LED JE
ALE TVRDÝ!

MUSÍM NĚCO
PODNIKNOT PROTI
ZEMSKÉ PŘITAŽLI-
VOSTI

A OPRAVDU SE
MI TO NEMŮŽE
VENAT NA ODBO-
RU BRUSLA-
ŘE?

Ako muška Svetluška

urobila dobrý skutok

(DOKONČENIE)

Prezerá Svetluška koleno druhej nohy sprava, naozaj, poriadna hrča. A možno aj zlomenina. Tesárik mrmle: „Doma ma starká čaká. Možno už narieka, že je po mne. A ja iba neviem trafiť domov.“

„Vyletieť by ste mohli s takou nohou?“ pýta sa Svetluška.

„Nuž vari mohol, veď ešte mám päť zdravých. Krídla sú v poriadku. Len keby som vedel, ktorým smerom. Taká tma!“

„A kdeže bývate, ujo?“

„Vari nevieš? Košatá rakyta nad potokom.“

„Poznám, poznám, ujko. Tak poďte, posvietim vám na cestu.“

„Dobrý lampášik máš, Svetluška. Keby som ja mal taký, sám trafím,“ dudre tesárik pod dlhokánske fúzy. A už ho ani koleno tak nebolí.

Vzlietli. Najprv Svetluška, za ňou tesárik.

„Dajte pozor, aby ste sa zase do voľačoho neudreli!“ vraví

Svetluška a letí pomaly, aby starký vládal. Hľadá takú cestu, kde je najmenej prekážok. Les je hustý, všeličo sa môže stať. Ale nič sa nestalo. Pri svetle Svetluškinho lampášika sa dostali až k rakyte nad potokom. Zďaleka počuli vyspevovať potok a ujo sa zaradoval: „Teraz by som aj sám trafil.“

Odrazu sa ozve plačlivé volanie: „Svetluška, Svetluška, nevidela si môjho Fuzáča?“ Aj tesárik počul volanie a celý rozradostený zvolal: „Už idem, starká, Svetluška ma vedie!“

O chvíľu boli spolu: ujo tesárik a teta tesárička.

A teta hneď a zaraz: „Kde sa toľko potme táraš, há? Skoro som zomrela od strachu.“

„U roháča som si posedel,“ okúňa sa tesárik.

„Určite ste si prihli,“ uhádla starká.

Tesárik zbadal, že reč sa na zlé obracia, nuž zastenal: „Nohá, moja noha! Pozri, starká, druhá sprava.“

Starká pozrie pri Svetluškinom lampášiku — a naozaj. Hrča! Zmäkla starká, zabudla na to, že tesárik si u roháča viac vypil ako treba, rozľútostila sa nad nohou. Ihneď zháňala obklad zo studenej rosy. A tesárik jej medzitým vyrozprával, ako padol na skaly a ako ho Svetluška zachránila.

„Ach, ty môj chudáčik!“ poľutovala starká starkého. Potom pohľadkala svätobjánsku mušku: „Ďakujem ti, Svetluška, že si ho priviedla. Poď, pohostím ťa!“

Svetluška zaľakovala, ale neostala. „Spať mi treba,“ povedala a zívla. „Rada som pomohla, ale už musím ísť. Dobrú noc, teta, dobrú noc, ujo.“

A ako odlietala, veselo hojdala lampášikom.

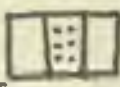

NAZDAR HOLKY A KLUCI,
 ZJISTILA JSEM, ŽE NĚKTERÍ Z VÁS JESTĚ
 NEMAJÍ A NĚKTERÍ ANI NEVÍ, CO JE K.P.Z.
 -ČILI KRABIČKA POSLEDNÍ ZÁCHRANY, O
 NIŽ SE JIŽ PSALO V TAM-TAMU I VE
 STEZCE. PROTO : HANBA TĚM, KTERÍ SI ANI
 PO PŘEČTENÍ DNEŠNÍ LUCERNIČKY "KÁPĚZETKU" NEPOŘÍDÍ :

*ahoj! Kutilka
 Vaše*

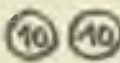
KRABIČKA
 PLECHOVÁ OD
 CIGAR ČI BON-
 BONU

NÁPLAST

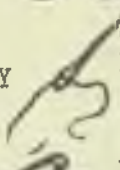
NOTÝSEK

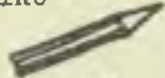
NĚKOLIK
 DESETNÍKŮ

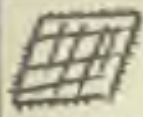
ZÁPALKY

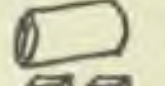
JEHLA A
 NIT

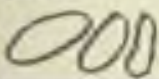
TUŽKA

KOUSEK LÁTKY
 K LÁTÁNÍ

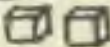

PAPÍROVÝ
 KAPESNÍK

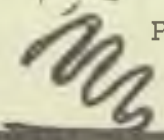

GUMICKY

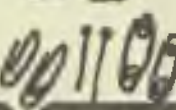
PROVÁZEK

CUKR

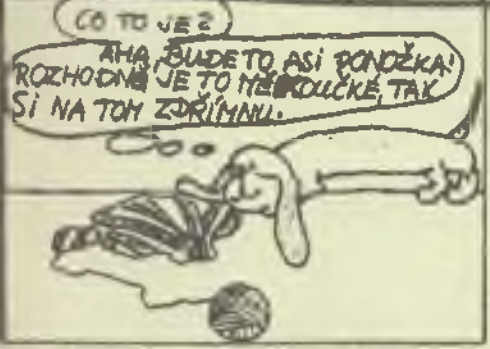

SVORKY

ZAVÍRAČI I
 OBYČEJNĚ
 SPENDLÍKY,

NABUCNANODOZOR

LUCERNIČKA - ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SVĚTLUŠEK A VLČAT V EXILU -

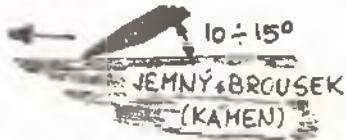
VYCHÁZÍ JAKO PŘÍLOHA "TAM-TAMU" -
 PROZATÍMNÍ REDAKCE: ČIPA+JAN+RADEK+ŠTOPKA
 PROZATÍMNÍ ADRESA: OSLOFJORD 72, DELFZIJL,
 HOLLAND.

PROZATÍMNÍ REDAKCE SE TÍMTO ČÍSLEM LOUČÍ S ČTENÁŘI "LUCERNIČKY" A PŘEJE DEFINITIVNÍ REDAKCI, KTERÁ BUDE URČENA NA LISTOPADOVÉM ČINOVNICKÉM VELESEZENÍ, HODNĚ ÚSPECHŮ V DALŠÍM VYDÁVÁNÍ "LUCERNIČKY".

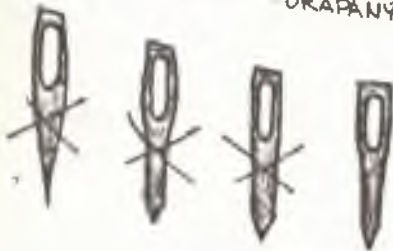
OLEJ - NE VODU!

'ZUBY' PŘEDEM
ODSTRÁME ZAPILOVÁNÍM
JEMNÝM PILNÍKEM

KÁMEN
POKAPANÝ OLEJEM

BROUSÍME NŮŽ
A SEKÝRU

ŠETŘI NÁRADÍ,
DBEJ BEZPEČNOSTI!

ŠPATNĚ !!!

POVÍDÁNÍ PŘI MĚSÍČKU

Vinettou sedí se Špuntíkem před stanem. Celý den přšelo, ale večer měsíček přece vyšel

Š.: Bolí mě zub. Proč vlastně?

V.: Bolest je signál, že něco není v těle v pořádku. Ukaž zítra zub doktorovi.

Š. /chvíli mlčí/: Stydím se.

V.: Máš špatné svědomí?

Š.: Lhal jsem mu. Co je to špatné svědomí?

V.: Prozrazuje, že v duši není něco v pořádku.

Š.: Ale Jenda lže a svědomí nedbá

V.: Často lhal. Svědomí má necitlivé jako já tuto jízvu /ukáže/.

Š.: Říká, že bohatým se může krást

V.: Má svědomí nezdravé. Kdo je v bezvědomí, bolest necítí. Ubil své svědomí špatnými názory a návyky

Š.: Co je svědomí a odkud je?

V.: Svědomí je vnitřní hlas, který nás před špatným činem varuje a k dobrému pobízí. Po činu nás chválí nebo trápí. Dal nám jej Pán Bůh, aby nás varovalo před zlem. Uděláme-li něco zlého, litujeme toho a napravíme to. Pak bolest v duši přestane, svědomí se uklidní.

Š.: Budu se snažit mít stále čisté svědomí. Budu pak správným skautem?

V.: Samozřejmě! Zítra se omluvíš bratru doktorovi, odpustí ti. Je ušlechtilý. A teď alou do stanu a - spát!

Š.: Dobrou noc! A děkuji, Vinettou!

C O N Á S S P O J U J E

Vy všichni, kteří sledujete náš jazykový koutek, pamatujete si jistě, jaký je rozdíl mezi slovem výr a vír a zvyklí jste si, jak doufáme, na správný pravopis obou slov.

Dnes vám povíme příběh. Hanka byla jedenáctileté vyžle, poslední z pěti dětí. Bydlila s rodiči a strýcem Willym v nevysoké vile na pokraji lesa. Strýc tvrdil, že v lese žijí víly a rusalky. Jednou se Hanka učila ve škole, že ve slově výt se píše tvrdé -y. Je to tvrdý rámus - máme-li na mysli, že pes vyje. Věnce se však vijí - tedy splétají - měkce. To je naopak tichá, něžná činnost. Hanka to pochopila snadno. Často slychala psy Štůka a Reka výt v noci na měsíček a za podzimních večerů pomáhala mamince vítit věnce z chvojí. A jak tak sedí nad úkoly, přistoupí k ní starší bráška a povídá: "Dám ti diktát. Piš! V--l- náš W-ll-, že u naší v-l- v-l- věnce v-l- a psi z v-l- na ně v-l-?" Hanka byla bystrá děvče a svedla diktát na výbornou. Přesto, že se s ní doma nikdo neučil, rodiče to pokládali za zbytečné cavyky. Hanka však mívala vždy vynikající vysvědčení. A vy, děti? Zkuste doplnit diktát správným í. A nevíte-li vy, zeptejte se tatínka. Ví-li tatínek??

Máma:

T a n c u j , t a n c u j ...

Letošní kateřinská pouť znamenala pro bernský oddíl start na "prknech, která znamenají svět". Začali jsme nacvičovat prakticky už před rokem, ale - znáte to: jednou nemůže ten, po druhé zase o-nen a tak se naše beseda nemohla pořád vyhrabat z dětských plínek. Když se objevila možnost zatančit besedu veřejně, dali jsme se do nácvičku s větším elánem a obětovali jsme jí vlastně celý podzim. Ale stálo to za to. Věřte, že to byl nezapomenutelný okamžik, když se vyhrnulo na podium 16 děvčat a 12 chlapců v národních krojích. Curyští chlapci nám pomohli tancovat, protože my v Bernu nemáme dostatek tancechtivých hochů. Národní kroje jsou překrásné a těm z domova poslaným směle konkurují kroje, vyrobené obětavými maminkami v Bernu. Potlesk patřil tedy nejen našim tanečnickům, ale i maminkám, které mají na úspěchu lví podíl. Curyšská děvčata a hoši nás překvapili svým už profesionálním podáním tanečního pásma "Slovácké velikonoce". Uslyšíte-li, že curyští někde tancují, jděte se určitě na ně podívat, poneseťe si domů kouzelný zážitek. Když jsme -pokryti slávou - stanuli opět na pevné zemi, zjistilo se, že s noclehem to jaksi neklape, a že se musíme rozejít zase domů. Naštěstí se byli podívat na to slavné tancování i rodiče a ochotně pomohli v řešení tohoto svízelného problému. Zbytek těch, kteří se už nikam nevešli, přenocoval u Pirátky a ráno si pochutnal na Pirátčinyých proslavených mazancích. Jen Čížek, který opět obětavě fotografoval, se dostal do postele s obtížemi. Vyložil doma Sýkorku, Bodlinku a maminku Čížkovou a jel odevzdat Pinguina a Jelena do náručí milujících rodičů. Když se vrátil domů, zjistil, že nemá klíče, a že jeho děvčata spí na vavřínech jako Šípkové Růženky. Nebylo divu: maminka Čížková ušila za týden dva kroje a to bylo něco nastavených nocí! Když už se Čížek vzdával naděje, že se dostane domů, probudilo jeho vyzvánění sousedku a ta ho pustila alespoň do domu. Protože je skaut tvor odhodlaný, neodradily Čížka ani zavřené dveře: Bystře vzal ze sklepa nástroje a dlužní lampu, obešel dům a našel jedno otevřené okno, u kterého bylo potřeba pouze vypáčit roletu. Jakkpak by byl asi vysvětlil svou činnost strážci zákona, kdyby byl nacytán a jakpak by si asi poradil, kdyby bydlel v prvním patře?, No, jak znám Čížka, určitě by se do té vytoužené postele nějak dostal, vždyť je skaut!

Protože jsme se rozcházelí ve zmatku, mohu až teď všem poděkovat: Curyští, děkujeme za vaši pomoc! - Bernští, děkují vám za to, jak pěkně jste reprezentovali oddíl! - maminky, vám největší chvála za to, jak pěkně a obětavě jste kroje vyšily!

SKAUTSKÉ PÍSNĚ: Úvod, Jun. hymna, Severka, Budíček, Pastor, kapela, Onam-onamo, Písničku ti zazpívám, Hla-
hoši, Karibu, Na sever. nebi, V hlub. údolí, Rodné údo-
lí, Opoštím svůj rodný kraj, Citrónky

SKAUTSKÁ

I

EDICE

Český a slovenský exilový skauting

N o v i n k a !
Cena f, DM, SFr 10,-
Dárek pod
stromček

2

SKAUTSKÉ PÍSNĚ: My pluli dál, Na Okoř je cesta, Ůto-
kem, Stály báby, Džungle ztichla, Proč s tím se má-
me rozloučit, Prší na Kozí louce, Dobrou noc vlča-
ta, Dobrá noc, Večerka, Z táborových kronik

K a z e t a 60 min. Natočeno v Komárově a na Kozí louce.

Dále na skladě :

Skautská symbolika 5,-- 1.000 her 7,--
Fanderlík : Skautská praxe 2,-- Listy Jurovi 10,--
Dívčí tábor 5,--

Slebíkář } rozebráno - záznam pro II. vydání
Všehochuť }

Táborové pohlednice Fanderlík á -,10 Dětský dopisní papír á -,15
" " Radek á -,30 Pohlednice se Svojsíkem -,20
Výprodej : Vlčácká stezka -,50 Průkazky /jen pro oddíly/ -,50
Skautská " 2,--

Došlé vánoční pozdravy : R a ě k o z Granady.

V r b o v í z Kanady :

" ... naše Dana, Frank i já vzpomínáme velice rádi na hezký tábor na Zátoce a pes Šmudla posílá všem dětem, skautíkům i skauticím přátelské haf haf a zpívá - nashledanou-u-ú-ú-ú. Zpíváme si s Danou "Hoky-Koky".
Pošleme nějakou americkou skautskou píseň."

C h y s t á m e :

Ne 30. 1.77 Vystoupení pro švýcarské skauty Grauholz-Höllikofen

I, II. a III. odd. : Beseda, II. odd. : národní tance

11.-12.6.77 3. Pfadi-Folk-Fest 1977

1.-10.8.77 Eurofolk '77 Efez/Turecko

Uzávěrka lednového čísla pro příspěvky je na Tři Krále /ani o den dále

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka a spol.

Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr 14,-, z ostatní Evropy DM 15,-

Bankovní spojení : ze zámoří š 8,-

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowa-
kische Pfadfinder. Postascheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,

Kto.Nr.200845.02 Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295

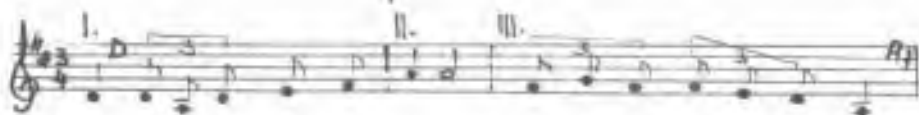
CH-8021 Zürich 1

Verband der

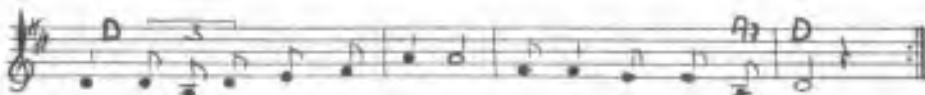
Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

BRATRSKÝ KRUH

Zář oh-ně nás vše-chny vo-lá, spoj-me se v bra-tr-ský kruh!

Zář oh-ně nás vše-chny vo-lá, věr-ným buď dru-hu kruh.

V neděli 26.12. v 19 hod.se spojíme v bratrský kruh.